Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 3002/92 НА КОМИСИЯТА**

от 16 октомври 1992 година

относно определяне на общи подробни правила за проверка на употребата и/или местоназначението на продукти от интервенция

(ОВ L 301, 17.10.1992 г., стр. 17)

Изменен с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕИО) № 75/93 на Комисията от 18 януари 1993 година	L 11	5	19.1.1993
►**M2**	Регламент (ЕИО) № 1938/93 на Комисията от 19 юли 1993 година	L 176	12	20.7.1993
►**M3**	Регламент (ЕО) № 770/96 на Комисията от 26 април 1996 година	L 104	13	27.4.1996

NB: Настоящият консолидиран вариант съдържа позовавания към европейската разчетна единица и/или към екюто, които от 1 януари 1999 г. следва да се считат за позовавания към еуро — Регламент (ЕИО) № 3308/80 на Съвета (ОВ L 345, 20.12.1980 г., стр.1) и Регламент (ЕО) № 1103/97 на Съвета (ОВ L 162, 19.6.1997 г., стр.1).

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 3002/92 НА КОМИСИЯТА

от 16 октомври 1992 година

относно определяне на общи подробни правила за проверка на употребата и/или местоназначението на продукти от интервенция

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност,

като взе предвид както Регламент № 136/66/ЕИО на Съвета от 22 септември 1966 г. относно създаването на обща организация на пазара на масла и мазнини ([1]), последно изменен с Регламент (ЕИО) № 2046/92 ([2]), и по-специално член 12, параграф 4 и член 26, параграф 3 от него, така и съответните разпоредби от други регламенти, установяващи обща организация на пазара за селскостопански продукти,

като има предвид, че правилата на Общността, отнасящи се до различните сектори, обхванати от общата организация на пазара за селскостопански продукти, предвиждат прилагането на система от интервенции;

като има предвид, че някои продукти, извадени от интервенционните запаси, могат да бъдат предмет на специфична употреба и/или местоназначение; като има предвид необходимостта от създаване на система за надзор, с която да се предотвратят възможности за отклонение на продуктите от предвидените начини на употреба и местоназначение;

като има предвид, че Регламент (ЕИО) № 569/88 на Комисията ([3]), последно изменен с Регламент (ЕИО) № 2919/92 ([4]), определя подробни правила за проверка на употребата и/или местоназначението на продукти, които са били предмет на интервенции; като има предвид, че във връзка с намаляването на контрола и формалностите по вътрешните граници, а също така с оглед бъдещите изменения на Регламент (ЕИО) № 569/88 и от съображения за по-голяма яснота и административна ефективност, въпросните правила трябва да бъдат преработени;

като има предвид, че за случаите, когато в надзора участват две или повече държави-членки, се прилага Регламент (ЕИО) № 2823/87 на Комисията от 18 септември 1987 г., отнасящ се до необходимите документи за прилагане мерките на Общността, свързани с проверката на стоките по отношение на тяхната употреба и/или местоназначение ([5]);

като има предвид, че е необходимо да бъдат назначени компетентни органи, в това число и митнически, които имат право да издават контролното копие Т 5, както и да извършват проверка на продукти за интервенция, по отношение на тяхната употреба и местоназначение;

като има предвид, че от съображения за по-голяма опростеност и ефективност е удачно да се предвидят условия, съгласно които след приключване на задължителните проверки контролното копие Т5 да бъде изпращано директно на агенцията, притежаваща обезпечението, а при участието на две или повече държави-членки

([1]) ОВ 172, 30.9.1966 г., стр. 3025/66.
([2]) ОВ L 215, 30.7.1992 г., стр. 1.
([3]) ОВ L 55, 1.3.1988 г., стр. 1.
([4]) ОВ L 292, 8.10.1992 г., стр. 11.
([5]) ОВ L 270, 23.9.1987 г., стр. 1.

▼B

контролните копия Т5 да бъдат предавани директно от всяка държава-членка на агенцията, притежаваща обезпечението;

като има предвид, че с цел опростяването на административните процедури е желателно да се регламентират условия, позволяващи по-голяма степен на гъвкавост от тази на контролното копие в случай на износ в съответствие със системата, залегнала в част X, глава I от Регламент № 1214/92 на Комисията [1], която не предвижда митнически формалности за граничния пункт при операции по превоза на стоки, започнали на територията на Общността, но завършващи извън нея;

като има предвид, че многократните изменения в приложението към Регламент (ЕИО) № 569/88 налагат заличаването на същия и дават основание за позоваване на обозначенията, предвидени в специфичните регламенти;

като има предвид, че разпоредбите, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на съответните управителни комитети,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

Общи разпоредби

Член 1

1. Без да се засягат специфичните дерогации, предвидени в законодателството на Общността за някои селскостопански продукти, настоящият регламент определя общи подробни правила за проверка на употребата и/или местоназначението на продуктите, извадени от интервенционните запази, съгласно:

— член 12 от Регламент (ЕИО) № 136/66/ЕИО (масла и мазнини),

— членове 5 и 25 от Регламент (ЕИО) № 1418/76 на Съвета [2] (ориз),

— членове от 6 до 9 от Регламент (ЕИО) № 804/68 на Съвета [3] (мляко и млечни продукти),

— член 7 от Регламент (ЕИО) № 805/68 на Съвета [4] (говеждо и телешко месо),

— член 7 от Регламент (ЕИО) № 727/70 на Съвета [5] (суров тютюн),

— членове 7, 8 и 28 от Регламент (ЕИО) № 2727/75 на Съвета [6] (зърнени култури),

— член 6 от Регламент (ЕИО) № 2759/75 на Съвета [7] (свинско месо),

в случаите, когато тези продукти се предмет на специфична употреба и/или местоназначение.

2. По смисъла на настоящия регламент „експедиране“ е изпращането на стоки от една в друга държава-членка. „Износ“ е насочването на стоки от държава-членка към местоназначение извън митническата територия на Общността.

---

[1] ОВ L 132, 16.5.1992 г., стр. 1.
[2] ОВ L 166, 25.6.1976 г., стр. 1.
[3] ОВ L 148, 28.6.1968 г., стр. 13.
[4] ОВ L 148, 28.6.1968 г., стр. 24.
[5] ОВ L 94, 28.4.1970 г., стр. 1.
[6] ОВ L 281, 1.11.1975 г., стр. 1.
[7] ОВ L 282, 1.11.1975 г., стр. 1.

▼B

3. Разпоредбите на настоящия регламент се отнасят за:

— продукти, продадени в съответствие с член 21 от Регламент (ЕИО) № 1035/72 на Съвета [1] (плодове и зеленчуци),

— продукти, продадени съгласно член 8, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 426/86 на Съвета [2] (продукти, преработени от плодове и зеленчуци),

— продукти, чиято продажба се извършва съгласно членове 37 и 40 от Регламент (ЕИО) № 822/87 на Съвета [3] (вино/спиртни напитки).

4. По смисъла на настоящия регламент Белгийско-люксембургският икономически съюз (БЛИС) се приема като отделна държава-членка.

Член 2

1. От момента на отписване от интервенционните запаси до извършването на проверката за потвърждаване на предвидените начини на употреба и местоназначение на продуктите, посочени в член 1, подлежат на контрол, който включва физически проверки, проверка на документите и финансова ревизия от назначените контролни органи, наричани по-нататък „компетентните контролни органи“.

▼M1

Държавите-членки могат, обаче, за период от ►M2 десет месеца ◄ от 1 януари 1993 г. да запазят своите съществуващи контролни органи за всяка специфична мярка или част от нея.

▼B

2. Държавите-членки предприемат всички необходими мерки, с които да гарантират, че:

— контролът съгласно параграф 1 е осъществен,

— продуктите, отписани от интервенционните запаси, не са били подменени с други продукти.

По-специално тези мерки постановяват, че:

— предприятията, занимаващи се с различни видове дейност, свързана с преработени и непреработени продукти от интервенционните запаси, като изкупуване, продажба, складиране, превоз, трансбордиране, преопаковане или преработка, са обект на необходимата инспекция или контрол, като за целта съхраняват съответните отчети, които улесняват органите в извършването на необходимите проверки,

— горепосочените продукти се съхраняват и транспортират отделно от другите продукти по начин, който позволява тяхната идентификация.

Държавите-членки уведомяват Комисията за предприетите от тях в съответствие с настоящия параграф мерки.

3. Посочената в член 1 на Регламент (ЕИО) № 2823/87 процедура за издаване на контролното копие Т 5 се прилага за случаите, когато контролът съгласно параграф 1 се извършва изцяло или частично:

— в друга държава-членка, различна от тази, в която продуктите са били извадени от интервенционните запаси,

или

[1] ОВ L 118, 20.5.1972 г., стр. 1.
[2] ОВ L 49, 27.2.1986 г., стр. 1.
[3] ОВ L 84, 27.3.1987 г., стр. 1.

▼B

— в друга държава-членка, различна от тази, в която е било депозирано обезпечението.

Контролното копие Т5 се издава и използва съгласно разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 2823/87, освен ако настоящият нормативен акт не предвижда други указания.

4. В случаите когато интервенционната агенция, отговаряща за продажбата на продуктите, не издаде контролно копие Т5 в съответствие с член 3, параграф 1, буква а), тя се задължава да предостави заповед за отписване от запасите. Държавите-членки допускат издаването на препис-извлечение от заповедта за отписване.

Заповедта за отписване от запасите или преписът извлечение се представя на компетентните контролни органи от заинтересованите лица.

Член 3

1. а) Контролното копие Т5, посочено в член 2, параграф 3, се издава от:

— интервенционната агенция, отговаряща за продажбата на продуктите в случаите, когато продуктите, отписани от интервенционните запаси, са експедирани в друга държава-членка в същото състояние, в което те са били при отписването им, наричано по-нататък „непроменено състояние“,

или

— компетентните контролни органи в случаите, когато отписаните от интервенционните запаси продукти се експедират в друга държава-членка, след като са претърпели преработка,

или

— митническото учреждение, от което продуктите са потеглили:

— при представянето на заповед за отписване, издадена от интервенционната агенция в случаите, когато продуктите, извадени от интервенционните запаси, се изнасят в непроменено състояние и им предстои да преминат през територията на една или повече от другите държави-членки,

— при представянето на контролен документ, издаден от компетентните контролни органи, удостоверяващ, че върху преработката на продуктите е упражнен съответният контрол в случаите на износ на продукти от интервенционните запаси след преработка, на които им предстои да преминат през територията на една или повече от другите държави-членки.

В случаите, когато съгласно Регламент (ЕИО) № 1055/77 на Съвета [1] продуктите се съхраняват в държава-членка, различна от тази, в която се намира интервенционната агенция, последната се задължава да издаде контролно копие Т 5 или да осигури издаването му от подчинен на нея орган.

Държавите-членки могат:

[1] ОВ L 128, 24.5.1977 г., стр. 1.

▼B

— да разрешат издаването на контролното копие Т 5 да се извърши от друг, назначен за целта орган, а не от интервенционната агенция,

— да вземат решение оторизираните притежатели на отписаните от запасите продукти да издават контролно копие Т5 под ръководството на интервенционната агенция. Притежателите на отписаните от интервенционните запаси продукти получават разрешение в съответствие с условията, предвидени в членове от 17 до 24 на Регламент (ЕИО) № 2823/87, *mutatis mutandis*.

В тези случаи издаването на контролното копие става след представянето на заповед за отписване.

б) Заповедта за отписване и контролният документ, посочени в буква а), се вписват под сериен номер и посочват:

— описанието на продуктите, представено съгласно условията за попълване на клетка 31 от контролното копие Т 5, посочени в член 2, параграф 3, и, ако е приложимо, друга информация, необходима за целите на контрола,

— броя и вида на опаковките, маркировките и номерата на тези опаковки,

— бруто и нето тегло на продуктите,

— препратка към съответния регламент, отнасящ се до продуктите,

— данните, които следва да се попълнят в клетки 104 и 106 от контролното копие, сред които и номера на договора за продажба с интервенционната агенция.

В контролния документ се вписва още номерът на предишното контролно копие Т5 или заповедта за отписване.

Заповедта за отписване и контролният документ се съхраняват от митническото учреждение, през което продуктите са напуснали държавата-членка.

в) Заинтересованото лице попълва контролното копие Т5 в три екземпляра (оригинал и две копия). Органът, издал контролния документ Т5, изпраща за информация копие от него на агенцията, в която е депозирано обезпечението съгласно изискванията на член 5, а другото запазва за себе си.

г) Оригиналът на контролното копие Т5 се връща на заинтересованото лице или негов представител, които се задължават да го представят на компетентните контролни органи на държавата-членка, в която продуктите ще бъдат употребявани, и/или за която те са предназначени.

2. След одобрение от компетентните контролни органи на държавите-членки, в която продуктите ще бъдат употребявани и/или за която са предназначени, оригиналът от контролното копие Т5 се изпраща директно на агенцията-притежателка на обезпечението съгласно член 5.

Пълното наименование и адрес на агенцията притежателка на обезпечението се вписват от заинтересованото лице в клетка „Б“ от контролното копие.

3. В случаите, когато само част от продуктите, посочени в контролното копие Т 5, отговарят на предвидените условия, компетентните органи отбелязват в клетка „Контрол на продуктите за съответствие с начините на употреба и/или местоназначение“ само количеството продукти, съответстващи на настоящите

▼B

разпоредби, както и датата или датите, на които е извършена операцията.

Член 4

Доказателства за изпълнение на изискванията, свързани с контрола съгласно член 2, параграф 1, се представят, както следва:

а) за продуктите, за които е била извършена проверка, удостоверяваща изваждането им от интервенционните запаси и предвидените начини за употребата им и/или местоназначение от органите на само една държава-членка — въз основа на предвидените от тази държава-членка документи;

б) за продуктите, чиято употреба и/или местоназначение са били предмет на проверка от органите на една или повече държави-членки, в които те не са били отписани от интервенционните запаси — чрез представянето на всички контролни копия от вида Т5, издадени за целите на контрола върху продуктите по отношение на употребата им и/или местоназначението им, заверени и одобрени по надлежния ред от компетентните контролни органи;

в) за продуктите, чиято употреба и/или местоназначение са били предмет на проверка от органите както в държавата-членка, където се е извършило отписването им от интервенционните запаси, така и от органите на една или повече от другите държави-членки — чрез представянето на документите, посочени в букви а) и б);

г) за продуктите, чиито митнически формалности по износа са оформени на митническата територия на Общността, която те са напуснали от държава-членка, където са претърпели крайна преработка и в която е депозирано обезпечението — въз основа на документа или документите, предвидени от същата държава-членка за удостоверяване на износа, както и от документите, предвидени в буква а) и/или б), ако те включват и информация за преработката на продуктите.

Член 5

1. В случаите, изискващи обезпечение за осигуряване правилната употреба и/или местоназначение на продуктите, обхванати от член 1, обезпечението се депозира, преди съответното лице да поеме управлението на продуктите. Такова обезпечение се депозира:

— в случай че на продуктите им предстои преработка или преработка с цел износ — в интервенционната агенция на държавата-членка, в която ще се извърши преработката или последната предстои да започне,

— във всички останали случаи — в интервенционната агенция, отговаряща за продажбата на продуктите.

2. В случаите, когато обезпечението е депозирано в интервенционната агенция на държава- членка, различна от местонахождението на интервенционната агенция, отговорна за продажбата на продуктите, първата незабавно уведомява писмено втората относно:

— номера на съответния регламент,

— датата и/или номера на тръжната процедура/продажба,

— номера на договора,

— името на купувача,

▼B

— размера на обезпечението в ECU,

— продукта,

— количеството от съответния продукт,

— датата, на която е депозирано обезпечението,

— начините за употреба и/или местоназначението (ако е необходимо).

Интервенционната агенция, отговаряща за продажбата на продуктите, извършва проверка на данните, свързани с обезпечение.

▼M3

Член 5а

1. Когато след освобождаване на целия или частичен размер на митническото обезпечение по реда на член 5 се установи, че изцяло или част от въпросните продукти, не са били употребени по предназначение и/или не са достигнали до определеното си направление, компетентните органи на държавата-членка, където обезпечението е освободено, задължават по реда на член 8, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 729/70, съответния стопански субект да заплати сума равна на обезпечението, което би се усвоило от митническите органи, ако промяната е била отчетена надлежно преди възстановяване на обезпечението. Сумата се увеличава от лихва изчислена от датата на освобождаване на обезпечението до датата, предшестваща плащането.

Получаване от страна на компетентните органи на сумата упомената в предната алинея се счита за възстановяване на неправомерно отпуснато икономическо облекчение.

2. Плащането се извършва в срок от 30 (тридесет) дни, считано от датата на получаване на искането за плащане.

Когато плащането не се извърши в предвидения за това срок, държавата-членка има право да разпореди вместо чрез плащане, въпросната сума да бъде удържана от последващи плащания на въпросния стопански субект.

3. Лихвеният процент се изчислява съобразно действащото национално законодателство, но не може да е по-нисък от предвидения по закон лихвен процент по държавни вземания.

Не се събира лихва, освен когато няма определена сума за неправомерна печалба в държавата-членка, когато освобождаването на обезпечението се дължи на грешка от страна на компетентните органи.

4. Държавите-членки имат право да се въздържат от плащане по реда на параграф 1, когато сумата не надвишава 60 ECU, когато националното законодателство урежда подобни случаи.

5. Събираните суми по реда на параграф 1 се плащат на изплащащата ги агенция, която ги приспада от разходите на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), спазвайки разпоредбите на член 7 от Регламент (ЕИО) № 595/91 на Съвета ([1]).

▼B

Член 6

1. В случаите, когато предвидените указания за начините на употреба и/или местоназначението на продуктите не могат да

([1]) ОВ L 67, 14.3.1991 г., стр. 11.

▼B

бъдат изпълнени поради непреодолима сила, отговорният орган на държавата-членка, в която е била депозирано обезпечението, а в отсъствие на такава, органите на държавата-членка, в която продуктите са отписани от интервенционните запаси, по искане на заинтересованото лице, имат право да вземат решение:

а) за удължаване срока за извършване на сделката за необходимия период с оглед на настъпилите обстоятелства;

или

б) при безвъзвратна загуба на продуктите, че контролът е бил осъществен.

Въпреки това, в случаите на непреодолима сила, когато мерките, посочени в букви а) и б) се окажат неадекватни, компетентните органи се задължават да уведомят Комисията, която може да регламентира необходимите за случая разпоредби съгласно процедурата, залегнала в член 38 от Регламент № 136/66/ЕИО, и съответните членове на регламентите, управляващи общата организация на пазара за селскостопански продукти в отделните сектори.

2. Искането по параграф 1 се подава от заинтересованото лице в рамките на тридесет дни от датата на получаване на уведомлението за възникването на непреодолима сила, като се спазва срокът, определен в посочения регламент за представяне на необходимите сведения за освобождаване на обезпечението.

3. Заинтересованото лице представя доказателства, свидетелстващи за настъпването на обстоятелства, квалифицирани като непреодолима сила.

ДЯЛ II

Продукти, подлежащи на предварително указан начин на употреба и местоназначение в рамките на Общността

Член 7

1. Приема се, че продуктите отговарят на указаните начини за употреба и/или местоназначение, когато за тях бъде установено, че:

а) са претърпели преработка по отношение на продукти, на които предстои да бъдат подложени на преработка и/или към състава им следва да се добавят други продукти, и двата вида операции, наричани по-долу „преработка“;

б) били са допълнително концентрирани, пакетирани в опаковки за продажба на дребно и са разпространени в търговската мрежа на дребно по отношение на продукти, които следва да бъдат продавани за пряка консумация от човека като концентрирани храни;

в) доставени са за консумация на някои институции, организации, армията или други подобни, с които те се разпореждат, по отношение на предназначени за целта продукти;

и, когато е приложимо, че операциите, посочени в букви а), б) и в) са били извършени в указания срок.

2. Условията, предвидени в параграф 1, букви а), б) и в), представляват главни изисквания по смисъла на член 20 от Регламент (ЕИО) № 2220/85 на Комисията ([1]).

([1]) ОВ L 205, 3.8.1985 г., стр. 5.

▼B

Член 8

1. В случаите, предвиждащи използването на контролно копие Т 5, се попълват клетки 103, 104, 106 и 107 от частта „Допълнителна информация“.

В клетки 104 и 106 се посочват предвидените в съответния регламент обозначения.

В клетка 106 се вписва още:

— номерът на договора за продажба с интервенционната агенция,

— когато е приложимо, и номерът на заповедта за отписване.

В клетка 107 се нанася номерът на съответния регламент.

2. Разпоредбите на член 21 се прилагат *mutatis mutandis* за случаите, когато продуктите се експедират за трета държава-членка.

3. Условията, предвидени в член 22, се прилагат *mutatis mutandis* в случаите, когато две или повече операции се извършват последователно в една и съща държава-членка.

Член 9

Освобождаването на обезпечението става след представянето на необходимата информация съгласно член 4.

Член 10

В случаите, когато агенцията, посочена в член 3, параграф 2, не получи контролното копие Т 5 в рамките на три месеца, считано от:

— изтичането на срока, определен за приключване на съответната сделка,

или

— от датата на издаването му в случаите, когато такъв срок не е определен,

в резултат на обстоятелства извън контрола на заинтересованата страна, последната може да отправи молба до компетентните органи да признаят валидността на други документи, като посочи основанията за подаването на молбата и представи съответната придружаваща документация в полза на искането си. Придружаващите документи трябва да съдържат препратка към контролното копие Т5 и потвърждение от компетентните контролни органи, които са извършили проверка на продуктите за указаните начини на употреба или са се разпоредили такава проверка да бъде извършена, че продуктите отговарят на определените условия за употреба, посочвайки датата, на която за продуктите е бил указан начинът на употреба и местоназначение.

ДЯЛ III

Износ на продукти от Общността в непроменено състояние

Член 11

1. Продуктите се приема, че отговарят на указаното местоназначение, когато за тях бъде установено, че:

а) са напуснали митническата територия на Общността в непроменено състояние; по смисъла на настоящия регламент

▼B

доставките с храни, предназначени единствено за консумация на борда на сондажни и добивни съоръжения в морето, включително и помощните им звена, обслужващи тези операции, разположени в района на Европейския континентален шелф или в зоната на континенталния шелф на неевропейската част от Общността, но извън зона от три мили, започваща от линията, служеща за определяне площта на териториалните води на държава-членка, се приемат за напуснали митническата територия на Общността;

или

б) в случая, предвиден в член 34, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 3665/87 на Комисията ([1]), те са достигнали до своето местоназначение;

или

в) са били поставени на съхранение в склад за провизии, одобрен в съответствие с член 38 на Регламент (ЕИО) № 3665/87;

или

г) са били освободени от митницата за потребление в точно определена трета страна в случаите, когато продуктите подлежат на внос точно в тази страна;

и, ако е приложимо, че операциите, посочени в букви от а) до г), са приключили в указания срок.

▼M2

2. Изискванията, посочени в параграф 1, букви а), б), в) и г), съставляват главни изисквания по смисъла на член 20 от Регламент (ЕИО) № 2220/85, без да се засяга прилагането на разпоредбите на член 15, параграф 2 от настоящия регламент.

▼B

3. Разпоредбите в членове от 38 до 41 от Регламент (ЕИО) № 3665/87, се отнасят за случаите на съхранение на продуктите в складове за провизии, както е предвидено в параграф 1, буква в), с изключение на член 40, параграф 3, дори когато не са предвидени възстановявания.

4. Прилагат се разпоредбите на член 4, параграф 3, втора алинея на Регламент (ЕИО) № 3665/87.

Член 12

1. В случаите, когато интервенционните продукти са предназначени за износ в непроменено състояние, декларацията за износ се приема от митническите органи на държавата-членка, в която те са били извадени от запасите.

2. Декларацията за износ и всички други необходими придружаващи я документи в съответствие със законодателството на Общността трябва, в зависимост от случая, да включват следното вписване:

— „Интервенционни продукти, за които се прилагат възстановявания при износ — Регламент (ЕИО) № 3002/92“,

или

— „Интервенционни продукти, за които не се прилагат възстановявания при износ — Регламент (ЕИО) № 3002/92“.

3. Дори в случаите, когато възстановявания не се прилагат за продукти, предназначени за износ, при приемането на съответната декларация за износ те престават да бъдат предмет на член 9,

([1]) ОВ L 351, 14.12.1987 г., стр. 1.

▼B

параграф 2 от Договора, като за движението на тези продукти се прилагат условията, предвидени в член 3, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕИО) № 2726/90 на Съвета [1].

4. Условията, предвидени за спазване на срока за отпускане на възстановяването и представянето на необходимата за целта информация, се прилагат дотолкова, доколкото се отнасят до освобождаването на обезпечението.

Член 13

1. В случаите, предвиждащи използването на контролно копие Т 5, се попълват клетки 103, 104, 106, 107 и, където е възможно, клетка 105 от частта „Допълнителна информация“.

В клетки 104 и 106 се посочват предвидените в съответния регламент обозначения.

В клетка 106 се вписват още:

— номерът на договора за продажба с интервенционната агенция,

и

— номерът на заповедта за отписване.

В клетка 107 се нанася номерът на съответния регламент.

2. В случаите, изискващи представянето на контролното копие Т 5, което удостоверява износа на стоки, за освобождаването на обезпечението по член 5 и изплащането на възстановяването при износ, компетентните органи, притежаващи обезпечението, изпращат незабавно заверено за вярност с оригинала копие от контролния документ Т 5 на органите, компетентни да изплатят възстановяването при износ.

В този случай заинтересованото лице вписва в клетка 106 на контролното копие Т 5 следните данни:

„Възстановяването при износ се изплаща от … (пълно наименование и адрес на органа, компетентен да изплати възстановяването при износ)“.

3. В случаите, когато дванадесетмесечният срок за доказване на износа за изплащане на възстановяването при износ в съответствие с член 47, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 3665/87 не е бил спазен поради закъснения от административен характер в предаването на контролното копие Т 5 от агенцията притежателка на обезпечението на компетентния орган, отговарящ за изплащането на възстановяванията при износ, датата на получаване на контролния документ в агенцията, притежаваща обезпечението, се приема и за датата на получаване на въпросното копие в органа, компетентен да изплати възстановяването при износ.

Член 14

1. Когато при приемането от митническото учреждение на декларация за износ, продуктите са поставени в един от режимите съгласно част X, глава първа от Регламент (ЕИО) № 1214/92 за превоз на стоки до даден пункт от направлението на стоките или доставка на товарополучател извън митническата територия на Общността, се приема, че износът на стоките е извършен в момента на поставянето им под този режим.

2. В случаите, обхванати от параграф 1, приемайки декларацията за износ, митническото учреждение, от което стоките са потеглили, трябва да гарантира, че едно от обозначенията, посочени в член 7,

[1] ОВ L 262, 26.9.1990 г., стр. 1.

▼B

параграф 4 или 5 от Регламент (ЕИО) № 3665/87, според случая, е вписано в документа, издаден за удостоверяване на износа.

3. Митническото учреждение, от което стоките са потеглили, може да разреши промяна в договора за превоз, предвиждаща Общността като крайна точка на транспортирането, само ако се установи, че:

— при наличието на обезпечение, депозирано в интервенционната агенция, за удостоверяване на износа това обезпечение не е било освободено,

или

— е предоставено ново обезпечение.

Въпреки това, ако обезпечението е било освободено в съответствие с параграф 1, без продуктът да е напуснал фактически митническата територия на Общността в определения срок, митническото учреждение, от което продуктите са потеглили, уведомява агенцията, отговаряща за освобождаването на обезпечението, за случилото се, като ѝ предоставя възможно най-скоро цялата необходима информация. В този случай освобождаването се приема за извършено по погрешка и се налага възстановяването на обезпечението в същия размер.

▼M2

Член 15

1. Освобождаването на гаранцията се поставя в зависимост от представянето на доказателството, предвидено в член 4, или когато:

— продуктът е предназначен да бъде внесен в определена трета страна, или

— в случай на изнасяне на продукта извън Общността, съществува сериозно съмнение относно реалното му местоназначение,

от представянето на доказателствата, предвидени в членове 17 и 18 от Регламент (ЕИО) № 3665/87.

Компетентните органи на държавите-членки могат да изискат допълнителни доказателства, които да изискват допълнително задоволително доказателство, че продуктът действително е пуснат на пазара на трета страна-вносителка.

Когато съществуват сериозни съмнения по отношение на реалното местоназначение на продукта, Комисията може да прикани държавите-членки да приложат разпоредбите на настоящия параграф.

2. Когато продуктът е предназначен за внос в определена трета страна, размерът на сумата, подлежаща на възстановяване, е приспаднат от продажната цена и не са представени доказателствата, предвидени в параграф 1:

а) част от гаранцията се освобождава след представяне на доказателство, че продуктът е напуснал митническата територия на Общността. Освободената част е равна на най-ниския размер на сумата, подлежаща на възстановяване, определен в съответствие с член 20, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 3665/87, към деня на приемане на декларацията за износ;

б) в допълнение към сумата по буква а), частта от гаранцията, съответстваща на разликата между най-ниския размер на визираната по-горе сума за възстановяване и размера на възстановената сума към деня на приемане на декларацията за износ в третата страна, където реално е извършен вносът, при условие че този размер не надвишава размера на сумата за възстановяване, приложим спрямо задължителното местоназначение, се освобождава, когато:

▼M2

— износът към гореупоменатата трета страна не е могъл да се реализира по причина на форсмажорни обстоятелства, и

— са представени доказателствата за вноса в другата страна по местоназначение, в съответствие с параграф 1.

▼B

Член 16

1. В случаите, когато се прилагат разпоредбите на член 2, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 754/76 на Съвета ([1]):

— обезпечението съгласно член 5, параграф 1 се задържа, ако то все още не е освободено,

— възстановява се сума, равна на размера на обезпечението, ако то вече е било освободено.

2. В случаите, когато продуктите, за които е било депозирано обезпечението по член 5, параграф 1, напускат митническата територия на Общността, без формалностите по получаване на възстановяването при износ да са били окончателно оформени, за целите на прилагане на Регламент (ЕИО) № 754/76 тези формалности се считат за приключили, като в случая се прилага параграф 1.

3. Размерът на обезпечението, посочен в параграфи 1 и 2, се приема за задържано обезпечение по смисъла на член 2 от Регламент (ЕИО) № 352/78 на Съвета ([2]).

4. Заинтересованото лице е представя доказателство пред компетентните органи, въз основа на сертификат, издаден от съответната интервенционна агенция, че условията на параграф 1 са били изпълнени или че обезпечение не е било дадено.

Член 17

В случаите, когато в срок от три месеца от издаването му, агенцията по член 3, параграф 2 не е получила екземпляр от контролното копие Т5, служещо за доказателство за износа, по причини, независещи от заинтересована страна, последната има право съгласно условията на член 47, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 3665/87 да отправи мотивирано искане за признаване валидността на други документи.

ДЯЛ IV

Износ на продукти от Общността след преработка

Член 18

Продуктите се приема, че отговарят на предварително указаните начини на употреба и местоназначение, когато за тях се установи, че изискванията по членове 7 и 11 са изпълнени.

Член 19

В случаите, когато продуктите подлежат на износ след преработка, декларацията за износ се приема от митническите органи на държавата-членка, в която те са претърпели крайна преработка.

([1]) ОВ L 89, 2.4.1976 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 50, 22.2.1978 г., стр. 1.

▼B

Член 20

1. В случаите, когато продуктите подлежат на експедиране в непроменено състояние за преработка и последвал износ, контролното копие Т 5 се издава от интервенционната агенция, отговаряща за продажбата на продуктите, като в частта „Допълнителна информация“ се попълват клетки 103, 104, 106 и 107.

В клетки 104 и 106 се вписват предвидените в съответния регламент обозначения.

В клетка 106 се нанасят:

— номерът на договора за продажба с интервенционната агенция,

— когато е приложимо, и номерът на заповедта за отписване от интервенционните запаси, и

— обозначението „Интервенционни продукти за износ съгласно режима за външен транзит на Общността“.

В клетка 107 се нанася номерът на съответния регламент.

2. а) В случаите, когато продуктите се експедират след преработка в държавата-членка, в която са били отписани от интервенционните запаси, и подлежат на допълнителна преработка и последващ износ, контролното копие Т 5 се издава от органа, извършил проверка на преработвателния процес.

б) В частта „Допълнителна информация“ на контролното копие Т 5 се попълват клетки 103, 104, 106 и 107.

В клетки 104 и 106 се вписват предвидените в съответния регламент обозначения.

В клетка 106 се нанасят още:

— номерът на договора за продажба с интервенционната агенция,

— обозначението „Интервенционни продукти за износ съгласно режима за външен транзит на Общността“.

В клетка 107 се обозначава номерът на съответния регламент.

3. а) В случаите, когато продуктите са предназначени за износ след преработка и трябва да преминат през територията на една или повече държави-членки, контролното копие Т 5 се издава от митническото учреждение, от което стоките са потеглили, след представяне на документа, издаден от органите, извършили проверката на преработвателния процес. Документът се съхранява от митническото учреждение, от което продуктите са потеглили.

Представянето на този документ обаче не е задължително в случаите, когато митническото учреждение, от което стоките са потеглили, е извършило проверка на преработката.

б) В частта „Допълнителна информация“ на контролното копие Т 5 се попълват клетки 103, 104, 106 и 107.

В клетки 104 и 106 се вписват предвидените в съответния регламент обозначения.

В клетка 106 се обозначава още:

— номерът на договора за продажба с интервенционната агенция,

— когато е приложимо, и номерът на документа, посочен в буква а).

▼B

В клетка 107 се нанася номерът на съответния регламент.

4. В случаите, изискващи представянето на контролното копие Т 5, което удостоверява износа на стоки, за освобождаване на обезпечението по член 5 и изплащане на възстановяването при износ, компетентните органи, притежаващи обезпечението, изпращат незабавно заверено за вярност с оригинала копие от контролния документ Т 5 на органите, упълномощени да изплатят възстановяването при износ.

В този случай заинтересованото лице вписва в клетка 106 на контролното копие Т 5 следните данни:

„Възстановяването при износ се изплаща от … (пълно наименование и адрес на компетентния орган, упълномощен да изплати възстановяването при износ)“.

Член 21

1. В случаите когато продуктите са били експедирани в друга държава-членка и преработените вече продукти:

— трябва да се изпратят в трета или друга държава-членка за допълнителна преработка,

или

— трябва да преминат през територията на трета или друга държава-членка с цел износ,

компетентните органи по член 20, параграф 2 или 3, в зависимост от случая, се задължават да издадат едно или повече контролни копия Т5.

Контролното копие или копия Т 5 се попълват:

— в случаите, обхванати от първа алинея, първо тире, както е указано в член 20, параграф 2, буква б);

— в случаите, обхванати от условията на първа алинея, второ тире, както е предвидено в член 20, параграф 3, буква б),

като се използва информацията, вписана в оригинала на контролното копие Т 5. В клетка 106 от контролното копието или копия Т5 допълнително се вписват номерът на регистрация и датата на издаване на предишния документ, както и наименованието на органа, издал документа.

2. В случая, предвиден в параграф 1, компетентните органи, извършили проверката на въпросната операция, се задължават след съответното одобрение да върнат незабавно оригинала на контролното копие Т 5 на агенцията по член 3, параграф 2, като в частта му „Контрол на продуктите за съответствие с указаните начини на употреба и местоназначение“, обозначат, че въпросният продукт е бил експедиран в друга държава-членка за допълнителна преработка, опаковка или износ. Оригиналното контролно копие Т 5 трябва да съдържа номера или номерата на вписване или препратка към издадените за целта контролни копия от вида Т 5.

3. Документът съгласно член 4, буква а), задължително включва вписването на сходни с предвидените в параграф 2 обозначения.

Член 22

1. В случаите, отнасящи се до две или повече последователно извършени операции в една и съща държава-членка с изключение на износа (например преработка, пакетиране, управление), държавата-членка има право да приеме, че те са протекли като

▼B

една дейност, като в случая контролното копие Т 5 се издава след пълното приключване на операциите.

Оригиналът на контролното копие Т 5 се връща на агенцията, посочена в член 3, параграф 2, след приключването на контрола върху всички отделни операции. Държавите-членки предприемат съответните мерки, с които да осигурят адекватното функциониране на системата.

2. В случаите когато държавите-членки вземат решение да не приложат процедурата, предвидена в параграф 1, компетентните органи се задължават след края на всяка операция да издадат контролно копие Т 5. Органите, извършили проверката на операцията, обозначават в клетката „Контрол на продуктите за съответствие с указаните начини на употреба и местоназначение“, че продуктите са били насочени за допълнителна преработка, пакетиране, управление или износ на територията на същата държава-членка. Оригиналът на контролното копие Т 5 включва задължително номера или номерата на регистрация или препратка към издадените за целта контролни копия от вида Т 5.

3. Документът, посочен в член 4, буква а), съдържа задължително сходни с предвидените в параграф 2 обозначения.

Член 23

Разпоредбите, предвидени в член 10, член 12, параграфи от 2 до 4, член 13, параграф 3, и членове от 14 до 17, се прилагат за настоящата част от регламента.

ДЯЛ V

Заключителни разпоредби

Член 24

1. Държавите-членки уведомяват Комисията за пълното наименование и седалище на компетентните контролни органи по член 2, параграф 1, за които тя се задължава да информира останалите държави-членки.

2. Държавите–членки информират Комисията всяко тримесечие за случаите, в които те са прилагали разпоредбите по член 6, параграф 1, като дават точен отчет за настъпилите събития, количествата продукти и предприетите от тях мерки.

3. На първи март и първи септември държавите-членки изпращат на Комисията обратна информация за броя на молбите, подадени съгласно член 10 или член 17, причините, ако такива са известни, за невръщането на контролното копие Т 5, количествата продукти и съдържанието на документите, приети като валидни.

Член 25

1. Регламент (ЕИО) № 569/88 се отменя, но остава валиден за операциите, по отношение на които отписването на продуктите от интервенционните запаси е извършено до 31 декември 1992 г.

Приложението към Регламент (ЕИО) № 569/88 остава в сила за преходен период, през който специфичните нормативни актове на Общността продължават да са валидни. В случаите, когато приложението визира отделен административен документ или документа, удостоверяващ произхода на продукта от Общността, както е предвидено в член 2, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 569/88, позо-

▼B

ването на документа се тълкува като позоваване към контролното копие Т 5.

2. За сделките по член 2, параграф 3, за които отписването на продуктите от интервенционните запаси е извършено най-късно до 31 декември 1992 г. и са налице предпоставки за спазване на указаните начини на употреба и/или местоназначение на и след 1 януари 1993 г., придружаващите продуктите документи трябва да съдържат едно от следните обозначения:

— Aplicación del procedimiento establecido en el Reglamento (CEE) nº 569/88

— Anvendelsesprocedure forordning (EØF) nr. 569/88

— Anwendung des Verfahrens gemäß der Verordnung (EWG) Nr. 569/88

— Εφαρμογή της διαδικασίας του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 569/88

— Application of Procedure under Regulation (EEC) No 569/88

— Application de la procédure du règlement (CEE) nº 569/88

— Applicazione del procedimento secondo il regolamento (CEE) n. 569/88,

— Toepassing procedure Verordening (EEG) nr. 569/88,

— Aplicação do procedimento previsto no Regulamento (CEE) n.º 569/88.

Член 26

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Разпоредбите на настоящия регламент се прилагат за продуктите, отписани от интервенционните запаси на или след 1 януари 1993 г. Условията, предвидени в член 25, параграф 2, се прилагат от 1 ноември 1992 г.

Независимо от разпоредбите на член 25, всички актове на Комисията, които цитират регламент (ЕИО) № 1687/76 ([1]) или Регламент (ЕИО) № 569/88, или отделни членове от същите, се счита, че цитират настоящия регламент или съответните членове от него.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

([1]) ОВ L 190, 14.7.1976 г., стр. 1.